

Do czego to może być podobne? Autor tekstu: Wiesław Jaszczyński

Jestem obecnie w trakcie czytania książki Joachima C. Festa **Hitler II** (wydawnictwo Michał Urbański 1996). Moją uwagę zwróciły następujące ciekawe wątki tej książki z księgi piątej: **Przejęcie władzy**:

...Za zadanie nowego rządu uznał Hitler przywrócenie „w naszym narodzie duchowej i wolitywnej jedności”. Obiecywał wziąć w obronę „chrześcijaństwo jako podstawę całej naszej moralności, rodzinę jako komórkę zarodkową naszej tkanki narodowej i państwowej”...(str. 30).

...Rząd, kończył Hitler, starał się będzie „w ciągu czterech lat naprawić grzechy poprzednich czternastu lat”. Zanim jednak przeszedł do **uniżonej prośby do Boga o błogosławieństwo** (podkreślenie moje), dał jasno do zrozumienia, że jego gabinet nie będzie zważał na żadne konstytucyjne ograniczenia swej działalności: „Nie może on podporządkowywać dzieła odbudowy woli tych, którzy są winni upadkowi”...(str. 30-31).

...odpowiedzialność związana z rządzeniem miała na Hitlera mitygujący wpływ, a zmiana w jego charakterze zaszła znacznie później — zazwyczaj mówi się o roku 1938 — kiedy to ulec miał starym **agresywnym kompleksom nienawiści** (podkreślenie moje) albo, zgodnie z inną wersją, nowemu systemowi urojeń.

Hitlera koncepcja zdobycia władzy, która mimo wszystkich pokrewieństw z wypróbowaną bolszewicką, a przede wszystkim faszystowską receptą na zamach stanu należy do kilku naprawdę oryginalnych elementów w jego karierze, stanowi wciąż klasyczny model totalitarnego opanowywania demokratycznych instytucji od wewnątrz, to znaczy przy pomocy, a nie w konflikcie z istniejącą władzą państwową...(str. 32).

Już 4 lutego ukazało się zarządzenie „ O ochronie narodu niemieckiego”, które dawało rządowi **prawo zakazywania konkurencyjnym partiom pod dowolnym pretekstem** (podkreślenie moje) politycznych demonstracji oraz publikacji gazet i wszelkich innych druków. Niemal natychmiast przystąpiono do akcji przeciwko odmiennym poglądom politycznym wszelkich orientacji. Obrady kongresu lewicowych intelektualistów i artystów w operze Krolla zamknięto tuż po jego rozpoczęciu z powodu ateistycznych wypowiedzi uczestników...(str. 33).

Podczas gdy wicekanclerz liczył na swą „pracę wychowawczą w rządzie”, popiecznicy Hitlera wprowadzili do pruskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych grupę tak zwanych honorowych komisarzy, jak np. oberfuhrer SS Kurt Daluge, którzy natychmiast zagnieździli się w tym największym w Niemczech aparacie administracyjnym i **jeli masowo wymieniać urzędników** (podkreślenie moje); „jednego po drugim — czytamy w ówczesnej relacji — wyrzuca się dostojników poprzedniego systemu. **Ta bezwzględna czystka obejmuje wszystkich od naczelników do portierów**” (podkreślenie moje).

Szczególną uwagę zwrócił Goring na szefów policji, których większość w krótkim czasie zastąpił wyższymi dowódcami SA...(str. 33).

...W wigilię wyborów odbył się pompacyjny spektakl w Królewcu. Gdy Hitler zakończył go ekstatycznym apelem do narodu niemieckiego: „Nieś głowę znów wysoko i dumnie! Teraz nie jesteś już niewolnikiem i więźniem, teraz znowu jesteś wolny... dzięki łaskawości Boga”, rozległa się niderlandzka modlitwa dziękczynna, której końcowe strofy utonęły w dźwięku dzwonów królewskiej katedry...(str. 41)

Tutaj należałoby jeszcze zacytować wyjątek z książki Edwarda Crankshaw'a **Gestapo** (Wydawnictwo Książka i Wiedza Warszawa 1995) str.11.

Należy zwrócić uwagę na jeszcze jeden fakt, który na ogół uchodzi uwagi. Jest nim **niezwykle młody wiek ludzi**, którzy wpieryw zastraszyli naród niemiecki i doprowadzili go do stanu uległości graniczącej z upodleniem, a później podeptali wszystko, co miało jakiś związek z kulturą europejską. Gdy Hitler został kanclerzem, Himmler miał zaledwie trzydzieści trzy lata, Heydrich - dwadzieścia dziewięć lat. Takim oto ludziom udało się złamać ducha armii dumnej ze swych tradycji którą reprezentowali byli siwowłosi dowódcy wojskowi o wypróbowanej odwadze, odznaczeni licznymi orderami. Schellenberg, należący do SD, miał tylko trzydzieści pięć lat, gdy w imieniu Himmlera podporządkował sobie cały aparat wywiadu wojskowego. Aby uzmysłowić sobie dokładnie posępny obraz owych czasów, trzeba stale pamiętać, że wiele z

tych czołowych postaci, ludzi o głośnych nazwiskach, zajmujących niezwykle odpowiedzialne stanowiska i decydujących o życiu lub śmierci milionów współobywateli, było w gruncie rzeczy młodymi awanturnikami o jasnobłond włosach.

Nie mogę wziąć odpowiedzialności za skojarzenia i domysły czytelników. Wszelkie podobieństwo do obecnych czasów jest zupełnie przypadkowe.

Wiesław Jaszczyński

Doktor medycyny. Emerytowany lekarz (specjalista medycyny morskiej i tropikalnej), i pilot (latał m.in. w Afryce), były wiceminister zdrowia i opieki społecznej, oraz Główny Inspektor Sanitarny Kraju w latach 1994-1998. Przez dwa lata jako lekarz naczelny Międzynarodowego Portu Lotniczego w Trypolisie zabezpieczał medycznie muzułmańskie pielgrzymki do Mekki. Laureat Złotej Honorowej Odznaki Fundacji Promocji Zdrowia (2000), odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001), jako pierwszy Polak otrzymał godność honorowego patrona Międzynarodowej Federacji Lotniczej FAI (2002). Mieszka w Szczecinie. [Więcej informacji o autorze](#)



[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 08-12-2003)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3121) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3121>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl